

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Beati Ignatii Martyris, Et Archiepiscopi Antiochensis, Epistola Ad Heronem,
Antiochiæ Diaconum. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥ-

ΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ-

ΡΟΥ ΘΕΟΡΟΔΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ

πρὸς Ἡρώνα Διακόνου Αντιοχείας. ι.

BEATI IGNATII MAR-

TYRIS. ET ARCHIEPISCOPI AN-

TIOCHENSIS, EPISTOLA AD HERONEM,

Antiochiæ Diaconum. 10.

VENERABILI in Deo, suavis-
simoq; Christi nuntio, & ornato
Spiritu sancto, germano in fide ac
dilectione filio, Heroni Diacono
Christi, seruoq; Dei, ignatius optat gratiã, mi-
sericordiam, ac pacem ab omnipotenti Deo,
& Christo Iesu Domino nostro, unigenito
eius filio, qui tradidit semetipsum pro pec-
catis nostris, ut eximeret nos de malo hoc
presenti seculo, saluatósque ad suum regnum
cœleste traduceret.

Hortor ego te in domino, ut augeas cur-
sum suum, ac tueare tuam dignitatẽ. Consen-
sus concordiaq; cum Sanctis, uide ut rationẽ
habeas: ferẽdoq; infirmiores, legẽ Christi im-
pleas. Ieiunijs et precibus uacua: in quo tamen
seruetur mediocritas, ne scilicet labefacten-
tur uires. Vino, & carnibus, nõ prorsus absti-
neas: nil enim in his est, quod quis abomine-
tur quin ita Scriptura dicit: Bona terræ come-
detis: & Carnibus uescemini, quemadmodũ
oleribus. item: Producit uinũ quod exhilarat
cor hominis, & oleum quod nitidam reddit
faciem, & panẽ qui cordi uires subministrat.
Quæ tamen ita sunt intelligenda, ut in his &
modus teneatur, & ordo atq; decus: quippe
quum hæc quasi à manu accipiamus dantis,
& administrantis Dei quis enim est, qui cibũ
se potumq; non à Deo habere, audeat dicere?
Quicquid enim præclarũ, & quicquid bonũ,
id Dei proprium est. Lectioni assidue incum-
be: quò nõ modò tu, quid rectum sit, intelligas, sed etiam id ipsum docere cæteros ualeas.
Neq; enim, qua ratione telum gerẽdum sit, si ipse sciat, bonus lanista contentus est: uerũ
etiam ut doceat alios, & industria & labore utitur. hic igitur tibi erit in rebus diuinis imi-
tandus. Nemo dum in militia est, se cura implicat earum rerum, quæ ad statum rationemq;
uitæ ciuilis pertinent: sed totus est ad nutum, uoluntatemq; sui imperatoris paratus. Et eo-
rum, qui in theatro certant, corona donatur nemo, nisi qui legitimè certauerit. Utinam
talem tu habeas animum, qualem ego uinctus habeo. Si quisquam quicquam afferat,
quod constituta confirmataq; doctrina non contineatur, (nihil interest: si probabilem
speciem habeat, dignúsque uideatur cui tribuatur fides, si ieiunijs, castitate, miraculis,
prophe-

IGNATIOΣ ὁ καὶ Θεοφόρος, ἡ
θεοτιμήτω καὶ ποθεινοτάτῳ, χρυ-
σόφῳ, γνησίῳ τέκνῳ ἢ πατρὶ καὶ ἀ-
γάπῃ, Ἡρώνῃ Διακόνῳ χρυσοῦ, ὑπαρέ-
την θεῶν χάρις, εἴη, καὶ εὐχὴ ἀπὸ τοῦ παντο-
κράτορος Θεοῦ ἢ χρυσοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν,
τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑ-
πὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὃ πως θέλονται ἡμᾶς
ἐκ τοῦ φθινοῦ αἰῶνος πονηροῦ, ἢ σώσει εἰς τὴν
Βασιλείαν αὐτῆ τῶν ἐπουρανίων. παρακαλῶ σε ἢ
θεῶ, προσδύναμις ἡ δὲ δρόμος σου, ἢ ἐκδικηρ σου τὸ
ἄξιωμα. ἢ συμφωνίας ἢ πρὸς τὰς ἀγίας, φρόνιζε.
τὸς ἀδικοῦστέροις βολσαζε, ἢνα πληρώσῃς τὸ νό-
μον τοῦ χρυσοῦ. νηστίας ἢ δέξομαι σχολαζε· ἀλλὰ
μὴ ἀμέτρως, ἢνα μὴ σαυτὸν καταβολῆς. ἢνου ὁ
κρεῶν, μὴ πάντῃ ἀπέχου· οὐ γὰρ εἰσι βδελυκτά.
τὰ γὰρ ἀγαθὰ τῆς γῆς, φησι, φάγεθε, καὶ ἐδέδε
κρέα ὡς λάχανα, καὶ οἶνον ὀφθαλμοὺς καρδίας αὐ-
θρόων, καὶ ἐλαίου ἰλαρυαί, καὶ ἄρτον σπρίζε,
ἀλλὰ μεμετρῆμῶς καὶ οὐ τὰ πᾶντος, ὡς Θεοῦ χρυ-
σοῦ αὐτοῦ. τίς γὰρ φάγεται, ἢ τίς πίεται πᾶρ ἑαυ-
τῶν; ὅτι εἴη καλὸν, αὐτοῦ ἢ εἴ τι ἀγαθόν, αὐτοῦ. πῆ
ἀναγνώσει πρόσχε· ἢνα μὴ μόνου αὐτοῦ εἰδῆς
τὸς νόμους, ἀλλὰ καὶ ἀλλοῖς αὐτοῦς ἰδῆ γῆ, ὡς Θεοῦ
ἀδελφῆς. ὁ δὲ εἰς στρατὸν ὁμόμνος ἐμπλέκεται ταῖς
ἢ βίου πραγματείαις, ἢνα ἡδὲ στρατολογῆσθῆ ἢ ἀ-
ρείσει. εἰ δὲ ἢ ἀδελφῆς τίς, ὃ σφραγίσται, εἰ μὴ νο-
μίμως ἀθλήσῃ. ἀντί τῆς ἢ ὅσον ὃ δέξιμι. πᾶς
ὁ λέγων παρὰ τὰ στρατηγικὰ, καὶ ἀξιοπί-
στος, καὶ νηστίας, καὶ παρθενίας, καὶ σημεῖα ποιῶν,

καὶ προφητεύει, λέγει σοι φανεῖται ὅτι προβά-
 τιν ὁρᾷ, προβάτων ἰσορῶν κατεργαζόμενος.
 ἔτις ἀρεταίαι τῶν σαυρῶν, καὶ τὸ πάθος ἰσαυχίως
 ταῖς, ἔσω σοι ὡς γυτὸς ὁ Αντικείμενος καὶ ἰσχυρῶς
 καὶ ὑπάρχοντα πηλοῖς, καὶ ὄρεν μεθιστᾷ, καὶ πα-
 ραδιδῶ τὸ σῶμα εἰς καύσμον ἔσω σοι βδελυκτός. ἔ-
 τισ φουλίξει τὸν νόμον ἢ τοὺς ποσότητας, οὗς ὁ χρι-
 στός παρῶν ἐπλήρωσεν ἔσω σοι ὡς ὁ ἀντίχριστος.
 ἔτις ἀνθρώπων λέγει τὸν κύριον, ἰουδαῖος ὅτι
 χριστοκτόνος. χήρας τίμα, τὰς ὄντας χήρας. ἰσ-
 φραδῶν προΐασο. ὁ θεὸς γὰρ δεῖ πατρὸς τῶν ὀρ-
 φανῶν, καὶ κριτὴς τῶν χηρῶν. μηδὲν ἀδύ τῶν πε-
 σόπων παράθε. ἱερεῖς γὰρ εἶσι, σὺ δὲ διδάσκων
 τῶν ἱερέων. ἐκείνοι βαπτίζουσιν, ἱεροουργοῖσι, χηρο-
 τονοῖσι, χειροθετοῖσι σὺ δὲ αὐτοῖς διακονεῖς, ὡς ἐ-
 φησὶ ὁ ἀγγεῖος ὅτι ἱεροσολύμοις ἰακώβω, καὶ τοῖς
 πρεσβυτέροις τῶν σωζόμενων μὴ ἀμελεῖ. ὅτι ὀνό-
 ματος πάντας ἀδικῆται, μηδὲς σου ἐν νεότητι
 καταφρονήτω. ἀλλὰ τὸ πῶς γίνου τῶν πεισῶν, καὶ
 λόγων, καὶ ἀναστροφῆς. ἐκείνους, μὴ ἐπαυχίωσιν ἰσ-
 τῶν καὶ γὰρ ἡμῶν καὶ αὐτοῖς ἢ φησὶς γυναικας μὴ
 βδελύττου. αὐταῖς σε γὰρ γεννήσασιν, καὶ ἔξ-
 ἔδρασαν. ἀγαπᾷ οὐ καὶ τὰς αἰτίας ἐν γεννί-
 σιας, μόνον δὲ καὶ κυρία, ἀλλὰ καὶ γυναικας ἀνὴρ
 ὁ παιδοποιήσας τιμᾶν οὐ καὶ τὰς σωρευοῦς ἐν
 γνήσιας, ὅτι αὐτὴς χωρὶς γυναικας ὅτι γυνή χωρὶς
 αὐτῶν. εἰμὴν ἂν τῆς ἰσχυροῦς πλάσων. ἔγω δὲ ἀπὸ
 μα, ἐκ τῆς ἰσχυροῦς σοι ἰσχυρῶν. ἔγω δὲ ἀπὸ πλῆθους
 τοῦ ἀδελφῶν, καὶ ὁ παραδόξος δὲ τοκετός τοῦ κυ-
 ρίου, ἐκ μόνος τῆς παρθένου. οὐ βδελυκτῆς ὄν-
 τος τῆς νομίμου μίξιας, ἀλλὰ θεοπροποῦς τῆς
 γνήσιας. ἔπειτα γὰρ ὅτι δημιουργῶ, μὴ τῆ
 σωζόμεναι ἀποχρησάσθαι γνήσιας, ἀλλὰ τῆ παρα-
 δόξω καὶ ἔξω, ὡς δημιουργῶ ὑπερφανίαν, φη-
 ρει, ὑπερφανίαις γὰρ ἀντιτάσσεται κύριος. Ἐν-
 δολογίαν, βδελύττου ἀπολεῖς γὰρ, φησὶ, πάν-
 τας τὰς λαλοῦσας τῆς Ἐδύλος. φθόνον φυλάττω ἀρ-
 χηγὸς γὰρ αὐτῆς ὁ δαίμονος, καὶ δαίμονος ὁ καὶ
 ἀδελφῶν εὐκαίνας, καὶ ἐκ φθόνου φθόνον κατεργα-
 σάμενος. ταῖς ἀδελφαῖς μου πρᾶναι, ἀγαπᾷ τῶν
 θεῶν, καὶ μόνον ἀρκείσθαι τοῖς ἰσχυροῖς ἀδελφοῖς. ὁ-
 μοίως καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου παρᾶναι, ἀρκεί-
 σθαι ταῖς ἰσχυροῖς. παρᾶναι φύλαττω, ὡς χριστὸς καὶ
 μήλια. μακροθύμος ἔσο, ἵνα ἕως πλῆθος καὶ φρονουσαι.

propheta q̄ clareat) lupū tu hunc esse intelli-
 gas, qui tali corio uestitus, clā d̄ūibus inter-
 necionē mortemq̄ meditetur. Si quisquā ne-
 get crucem passionemq̄ dedecus putet, is sit
 tibi tāquam ipse Aduersarius: ac tamen si sua
 pauperibus distribuatur, mōtes transferat, cor-
 pus ignibus exponat, tibi tamen abominabi-
 lis esto. Si quisquā Legem culpet, aut Pro-
 phetas, quæ Christus uti impletet, in hacce
 terras descendit) is tibi sit tāquam Antichri-
 stus. Qui Christum solum hominē esse cre-
 dit, is pro parricida ludæo habeatur. Viduis,
 quæ modò sint uiduæ honoris priuilegia cō-
 cedito: pupillis afsistito. Deus enim pupil-
 lorum pater est, & iudex uiduarum. Nihil a-
 gas sine Episcopis: ipsi enim sacerdotes sunt,
 tu uerò sacerdotū minister & Diaconus: ipsi
 baptizant, sacra faciunt, suffragia ferunt, ma-
 nus imponunt, tu uerò ministras illis quem-
 admodū Hierosolymis Iacobo & Presbyte-
 ris beatus Stephanus. Curā habedōrum cœ-
 tuum ne remittas: ibi require nominatim sin-
 gulos. Nemo tuam iuuentutem despiciat: sed
 exemplar sis fidelium, doctrina, & moribus.
 Seruorū ne te pudeat: communis enim illo-
 rum est & nostra natura. Sexum muliebrem,
 ne abomineris: hinc enim & ortus es, & enu-
 tritus, amare autem causam tui ortus, omni-
 no conuenit, modò in Domino. Sed neq̄ sine
 muliere uir operam dare liberis potest: qua-
 re in precio sunt habendæ mulieres etiā pro-
 pterea, quod adiutrices sint ad comparandam
 gignendamq̄ sobolem. Iam uerò, neq̄ uir ul-
 lus unquā sine natura mulieris, neq̄ mulier
 ulla sine natura uiri extitit: nisi primos illos di-
 camus, cū crearetur, homines, Adamū, Euāq̄
 parentes nostros: quorum ille ex elementis
 quatuor, hæc uerò ex una illius costarum for-
 mata est. Enim uerò, admirandus ille partus
 Domini nostri, nōne ex muliere extitit? quod
 autem ex uirgine, non factum est propterea,
 quod abominabilis esset cōiugum legitima
 commissio, sed quod huiusmodi partus mag-
 is deceret deum. Decebat enim mundi to-
 tius architectum, non cōmuni uti & peruul-

gata nascendi consuetudine, sed noua quadam, incognita, & admirabili, quæ cōgrua uide-
 retur ei, qui ipse esset rerum omniū formator & artifex. Quare ab omni superbiæ, cōtem-
 ptusq̄ specie studeas esse quā alienissimus: Superbis enim aduersatur Dominus. Médaci-
 cū, ut fecidissimā pestē fugias: Perdes enim, (inquit Scriptura) ὁ Deus, omnes qui médaci-
 ter doloseq̄ loquunt. Ab inuidia uerò, cū primis caueas: Primus enim eius repertor et mō-
 strator fuit diabolus, quā ab eo quasi per manū acceptā, Cain protinus in suum fratrem usur-
 pauit, statimq̄ ei ex uirtutis inuidia, uitæ parauit insidias. Sorores meas hortare, ut amēt
 Deum, uirifq̄ suis solis sint contentæ: pari autem ratione, & fratres meos, ut contenti sint
 suis uxoribus. Virgines custodi, ut thesaurū Christi. Quod eris in erratis aliorū aut ferendis,
 aut dissimulandis patientior, tātò habebis apud omnes bonos prudētior atq̄ sapiētior.
 Pauperum

Pauperum curam, quibuscunq; potes rebus, suscipere: Nam benignitate etiã, crebraq; exercitatione fidei, peccandi abstringitur quodammodo præciditurq; libido. Parum te caustumq; cõserua, ut domum Dei: templum enim Christi es, organum Spiritus sancti es. Nosti nimirum, quo modo sis à me (quanquam ego homo sum infimus,) sed tamen qua ratione sis educatus.

Disce puer uirtutè ex me uerumq; laborè: Tu facito, ut æmulum te mihi præstes acerrimum:

Sis memor, ut uitã, moresq; meos imiteris. Non gloriator in mundo, sed in Domino. Heroicam hortor, natum meum. Qui gloriari uolet, in Domino gloriatur. Utinã, fili optatissime, meum de te integrum esset gaudium perpetuum: utinã conseruet te mihi Deus æternus, ac Dominus noster Iesus Christus: Non omnibus crede, nõ omnibus cõfide: nullius te blanditiã decipiãt. Plures enim, internuntij sunt ac ministri Satanæ: & citò fidẽ rebus applicare, leuis iudiciũ animi est. Deũ in animo habeas, & nõ peccabis nunquam facillè. In orando, mens ne sit ambigua: felix, cui ibi præsens animus & certus cõtigit. Nõ ego abs re te tantopere admoneo: Confido enim ego, cõfido (inquã) Patri Domini nostri Iesu Christi, illiusq; unigenito filio, uisurum me adhuc, reuelante Deo, Heronem meum in sede mea. Agẽ igitur, quẽ bene cõepisti, intende cursum tuum. Præcipio ego tibi, atq; impero, per Deũ illum uniuersitatis, Christumq; Dominum, in cõspectu testium sancti Spiritus, & Angelici ministrantiũ Deo ordinis: ut custodias meum depositum, quod ego & Christus tibi cõcredidimus: & ne te indignum esse iudices, quibus dignari te, ipsi Deo uisum est. Ecclesiã tibi commẽdo Antiochenã. Polycarpo uos cõmendauit in Domino Ie. Christo. Salutant te Onesimus, Vitus, Damas, Polybius Episcopi, omnesque, quotquot Philippis sunt in Christo: unde hãc tibi epistolã misi. Saluta ex me, uenerandum in Deo Presbyteriũ: sanctosq; conferuos meos, Diaconos, quibus perfruar in Christo, cũ carne, cum Spiritu. Salutem nuntia nominatim singulis in toto populo Domini, à minimo usq; ad maximum: quos & commẽdo tibi tanta religione, quãta Moses suũ cõmendabat populũ, qui post se ducturus erat, Iehosua, nec hoc tibi durius dictũ existimari debet: etsi enim tales nos tantiq; sumus, quales ij erant, at uotis omnibus, uti fiamus, eniti, atq; cõtendere debemus. etenim & nos sumus filij Abrahamã, Confirma igitur te, ò Hero, heroicè ac fortiter: tu enim posthac dux eris, & gubernator Antiocheni populi: neq; erit diutius Synagoga Domini, tanquã grex omniũ, quibus nõ est pastor. Saluta meo nomine Casianum, meum hospitem, pudicissimamq; eius coniugem, ac liberos suauißimos: quibus det Deus: precor, ut misericordiam inueniant apud Dominum in illa Die, hos etiam tibi in Christo commẽdo. Saluta nominatim omnes fideles, qui sunt Laodiceæ in Christo.

Curam

τῶν πνεύματων μὴ ἀμείλει, γὰρ οὐδὲ ἀνδραποδῆσαι ἐλεημοσύνας γὰρ καὶ πίστις, ἀποκαταίρονται ἀμαρτίαι. σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει, ὡς δεῖ οὐκιστήριον· καὶ χριστὸς ὑπέχεις, ὄργανον εἶ τὸ πνεύματος. οὐδὲ ὡς πῶς σε ἀνδραποδῆσαι, εἰ καὶ ἐλάχιστος εἶμι. Ἐπιλωτῆς μὲν γυνὴ· μίμνησαι μὲν τὴν ἀναξορφήν. ἔκκαυθμαι γὰρ κόσμῳ, ἀλλ' οὐκ ἐκκυρία. ἤρωνα τὸ ἐμὸν τέκνον πᾶσαι δὲ δὲ καυχώμενος, γὰρ κυρία καυχῶμαι, ὁναίμην σε, παιδίον ποθενον, ἔφυλαξ γεννηταὶ ὁ μόνος ἀγαπητός θεός, καὶ ὁ κύριος ἰησοῦς χριστός. μὴ πᾶσι πιστεύου, μὴ πᾶσι δάξῃς, μὴ δὲ αὐτὸς ὑποκορίζεται σε πολλοὶ γὰρ εἰσι μὴ ἀκρίτοι. ἔστασαν καὶ ὁ ταχὺ ἐμπιστόνων, κῆφος τῆ καρδίας, μίμνησαι ἔθεον καὶ ἀμαρτησίαι ποτὲ, μὴ γίνῃς διήλυτος γὰρ προσδύχῃς. μακάριος γὰρ, ὁ μὴ διαίσσας. πιστός γὰρ εἰς τὸν πατέρα ἔκκυρία ἰησοῦς χριστός, καὶ εἰς τὸν μονογενῆ ἵσον, ὅτι δάξαι μοι ὁ θεός ἤρωνα καὶ τὸ θρόνον μου. πρὸς οὐδὲ οὐκ ἴδι τῷ θρόνῳ παραγγέλλω σοι καὶ τοῦ θεοῦ τῶν ὄλων, καὶ ἐπὶ τοῦ χριστοῦ, πᾶντος καὶ τῶ ἀγίου πνεύματος, καὶ τῶν λειτουργικῶν ταγματῶν. φύλαξόν μου τὴν παραθήκην, ἢ ἐγὼ καὶ ὁ χριστός παρεθέμεθα σοι, καὶ μὴ ἐαυτὸν ἀνάξιον κρίνας τῶν δεχθῆναι περὶ σοῦ θεῷ. παρατίθημι σοι τὴν ἐκκλησίαν ἀντιοχείων, πολυκάρπῳ παρεθέμεν ὑμᾶς γὰρ κυρία ἰησοῦς χριστός. ἀπαίρονται σε οἱ ἐπίσκοποι, ὄνητιμος, βίτος, δάμας, πολύβιος, καὶ πάντες οἱ ἀπὸ φιλιππων γὰρ χριστός, ὁ θεός, καὶ ἐπέσειλά σοι. ἀπασα αὐτὸ θεοπρεπὲς πρὸς εὐκτήριον. ἀπασα αὐτὸς ἀγίος σιωθῆς κῆρος σε, ἢ ἐγὼ καὶ ἰησοῦς καὶ χριστός, σαρκὶ τῆ καὶ πνεύματι. ἀπασα αὐτὸ λαὸν κυρίου, ἀπὸ μικρῶς ἕως μεγάλου κατ' ὄνομα· ἔς παρατίθημι σοι, ὡς μωσῆς ἰησοῦ τῷ μετ' αὐτὸν, στρατηγῶ. καὶ μὴ σοι φανῆ βαρὺ τὸ λεχθῆναι γὰρ καὶ μὴ ἰσχυρῶς οὐκ εἶδον, οἱ οὐκ ἐκάνον, ἀλλ' οὐκ ἔδουλον καὶ ἀπεδίη καὶ τοῦ ἀβραάμ, ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς, ὡς ἤρωνα, ἢ ἡρωϊκῶς καὶ ἀνδραποδῆσαι. σὺ γὰρ εἰσάξαι ἀπὸ τῆ νῦν, καὶ δάξαι τὸν λαὸν κυρίου τῶν γὰρ ἀντιοχείων, ὅτι ἐσαι ἡ σωσαγωγὴ κυρίου ὡς πρόβατα οἷς ἐκείσει ποιμήν. ἀπασα αὐτὸ καοσιανὸν τὸν ξένον μου, καὶ τὴν σεμνοτάτην αὐτοῦ ὁμόζυγον, καὶ τὰ φίλτατα αὐτῶν παιδία· οἱ δὲ οὐκ ὁ θεός, ἐρεμὴ ἔλεον παρατίθημι σοι γὰρ χριστός, ἀπασα αὐτὸς τὸν γὰρ λαοδικῆς καὶ τοῖς οὖς ἀπασαν κατ' ὄνομα, γὰρ χριστός.

πῶς γὰρ ταρσῶ μὴ ἀμείλει, ἀλλὰ συνωχέσεσθαι αὐ-
τὸς ἐπίβλεπε, ὑπὸ σκεῆσθαι αὐτοῦ τὸ διαγγέ-
λοι. μαρτυρῶν ἐν νεαπόλει τῆ πεδὸς ἀναζαρκῶ ἐ-
πίσκοπον, προθεγορδῶν γινόμενα. πρόσθεν ἡ
τῶν σιμωνοτάτην μαρίαν. τῶν θυγατέρων μου τῶν
πολυμαθεσάτων (ἢς αὐτίψυχον γενόμενα) τὸ ἰθ-
υμπλήριον τῶν διδασκάλων γυναικῶν. ἰγιαλόνοντά
σε καὶ γινώσκω δὲ δοκιμοῦντα, ὁ πατήρ τοῦ χρι-
στοῦ δὲ αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς φυλάττει ὑμῶν μί-
κισον βίου χρόνον, εἰς ὠφέλειαν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκ-
κλησίας. ἐξῆρσθε γὰρ κυρίως καὶ προσδύχου, ἵνα
πλευσῶσθε.

Curam eorum, qui sunt Tarfi, ne abijcias: sed
uisites illos frequentius, in Evangelio q̄ con-
firmes. Marin, Neapolitanum ad Anazarcū,
Episcopum, compelles in domino. Alloque-
re etiam honestissimam, doctissimamq̄ filiā
meam Mariam: cuius ego animum non pos-
sum non amare, in quo elucet imago quæ-
dam sanctissimarum foeminarum. Saluum te,
& inculpatū in omnibus, conseruet Pater cœ-
lestis, per unigenitū suum filiū: ut quām diuti-
simē utilitati esse suæ Ecclesiæ possis. Vale in
Domino: & ora, ut finem feliciter consequar.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥ-
ΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ-
ΡΟΥ ΘΕΟΡΟΔΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ
πρὸς Εφεσίους. ια.
BEATI IGNATII MAR-
TYRIS. ET ARCHIEPISCOPI
ANTIOCHENSIS, EPISTOLA
Ad Hephesios. 11.

IGNATIOS ὁ καὶ θεοφόρος, τῆ
δύλο γνηθῆναι γὰρ μεγάλα θεοῦ πα-
τρός, καὶ πληρώματα, τῆ καὶ πῶς
εισμεθῆναι πρὸς αἰώνων, ἐν Ἰσταν-
τὸς εἰς δόξαν ἡράκμονον, ἄτρεπ-
την, ἠνωρῶσθαι καὶ ἐκλελεγεθῆναι γὰρ πᾶσαι ἀληθι-
νῶν, γὰρ θελήματα θεοῦ πατρός καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τῆ ἐκκλησίας τῆ ἀξιο-
μακροβίου, τῆ ἴσως γὰρ ἐφέσω φιλίας, πᾶσις γὰρ ἰη-
σοῦ χριστοῦ καὶ γὰρ ἀμείμωτο χαρὰ χαίρειν. ἀπεδέξα-
μαι ὑμῶν γὰρ θεῶν τὸ πολυπόθητον ὄνομα, ὃ κέ-
κτισε φύσει δικαία, ἡτὶ πίσιν καὶ ἀγνώτων γὰρ
χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν μιμηταί. ἔνθεν θεοῦ
Θεοανδρωπίας, ἀναζωπυρήσαντες οὐ γὰρ ἀμα-
τηρῆς τὸ συγκινῶν ἔργον, τελείως ἀπαρτίτα-
τε ἀκούσαντες με δεδμεγόνον ἀπὸ συρίας ἕως χρι-
στοῦ φιλωνίσο ἐλπίδῃ, πεποιθότα τῆ πῶς δὲ
γὰρ ὑμῶν ἐπιτιθεῖν γὰρ ῥῶμα θηρομαχίση, ἵνα
ἴσως τὸν μαρτυρίου δυνάμει μαθητῆς ἐν τοῦ ἰ-
σοῦ ἡμῶν ἑαυτῶν ἀνομιμῶν τῶν θεῶν προσφο-
ρῶν καὶ θυσιῶν. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔτι πολυπλήθειαν ὑ-
μῶν γὰρ ὄνοματι θεοῦ ἀπέληφα γὰρ ὄνησίμω, ἵνα
ἐπὶ ἀγνώτων ἀδελφῶν, ὑμῶν δὲ ἐπισκόπων.

MAXIMA cum latissimaq̄ or-
dinatā à Deo Patre benedictio-
ne, prædestinatāq̄ ante secula
ad sempiternam & perpetuam
gloriam, firmam & immotam
constantiam, electā ad unitatem in uera pas-
sione, per uoluntatem Dei patris, & Domi-
ni ac saluatoris nostri Iesu Christi, Ecclesiæ
sanctissimæ quæ est Ephesi in Asia: Ignatius
plurimam in Iesu Christo, gaudiōque incul-
pato, S. D. Accepi ego uestrū in Deo per-
quam optabile nomen: quod quidem, qua fi-
de estis, ac charitate in Christo Iesu Salvatore
nostro, & uerè estis, & meritò consequuti.
hoc enim studio humanitatis, Deum estis se-
quuti. Iam igitur, quum audiatis, me pro-
pter Christum, communi spe omnium nos-
trum, captiuum abduci ex Syria: excitate,
obsecro, ardorem illum uestrum, atque singu-
lare studium, quod in regeneratione uobis
per sanguinem Christi innatum insitumq̄ est:
inceptam uestri ædificationem absoluite, ad
finemque perducite. Confido enim ego hoc
uestris precibus, me illarū intercessione con-

sequuturum esse, ut Romæ mihi liceat depugnare ad beluas, hocque martyrio discipulus fieri eius, qui seipsum pro nobis oblationem Deo sacrificiumque tradidit. Vestrum in Deo profectum, ex Onesimo accepi uestro Episcopo, homine sanè mirabili charitate.
E